5. júla 2025

Meditačný obsah č. 300

Vývoj piatej čakry sa dnes týka celého ľudstva a obzvlášť všetkých tých osôb, ktoré sa snažia o duchovné vhľady a o rozvíjanie duševných vývojových pokrokov. Ak sa vyskytne prípad, že by niekto vo svojom živote nedosiahol nijaké sformovanie svojho života predstáv, ktoré by presahovalo osobnú genetiku, potom bez toho, aby si to uvedomoval, by podporoval materialistické tendencie v sebe a okrem toho aj vo svete. V poslednej meditácii sa hovorilo o tom, ako nastáva počiatočná sloboda od tela a ako ju jednotlivec dosahuje z väčšieho celku vedomia. Bolo povedané, že toto povedomie do vnútra vstupuje dostredivo alebo radiálne z väčšej perspektívy.

Ak niekto medituje, nikdy sa mu nepodarí prejsť povedľa brány piateho centra a vyhnúť sa jeho aktivite bdelosti a objektívnosti. Potrebuje objektívny vzťah k myšlienkam alebo predmetom, o ktorých medituje. V tomto zmysle všetky procesy, ktoré oživujú hrtan svetlom zvonka dovnútra, sú veľmi bdelé a určitý protipól tvorí únava závislá na tele a najrozličnejšie pohodlné návyky, v ktorých človek bez ostychu v bežnom živote žije.

Nepriateľ svetelnej sily v piatom centre je tvorený súhrnom všetkého intelektualistického alebo zvykového správania závislého od tela. Ak si ľudské vedomie počas dôležitej práce a progresívneho duchovného úsilia dovolí upadnúť späť do pohodlných pomerov tela, stráca svoj jasný a možný kozmický vzťah, jeho objektivita trpí a zmysly sú obsadené všetkými možnými druhmi nežiaducich túžob.

Tieto súvislosti sú vyjadrené v Bhagavad Gíte vo veršoch 62 a 63 v II. kapitole drastickým zostupom duše:

U toho, koho vedomie sa s fascinujúcim záujmom upína na objekty, sa vytvára pripútanosť k nim. Z pripútanosti vzniká túžba a z túžby hnev.

Hnev vedie k zmätku a zmätok je nasledovaný stratou pamäti. To ničí rozum. Zničením rozumu človek hynie.[1]

Veľké pochybenie, ktoré vzniká na ceste meditácie, sa vyvinie prostredníctvom návratu vedomia do pocitov závislých od tela, ktoré sa nakoniec strácajú v autosugesciách zameraných na seba a predstavujú zamaskovanú individualitu vo falošnej vyrovnanosti so svetom. Preto je vývin piateho centra s dôkladnosťou a s jasným smerovaním veľmi dôležitý. V istom zmysle tvorí prvú bránu k zdravému nadväzovaniu vzťahov k najrozličnejším formám sveta fenoménov a nadfenoménov.

Ďalšie zdroje:

1) Keď človek číta ďalej v tej istej kapitole verše 64 a 65, nájde tam v protiklade k vyššie citovaným veršom opísaný pozitívny aspekt piateho centra.

2) Rudolf Steiner vysvetľoval:

Snaha ľudí, ktorí chcú vstúpiť do okultného sveta s určitým pohodlím, vždy spočíva v tom, že si chcú so sebou priniesť bežné myslenie fyzického plánu. To sa nemôže. Človek si musí so sebou vziať pohyblivé myslenie. Celé myslenie sa musí stať čulým, pohyblivým. Keď to človek v sebe necíti - a ako som povedal, ak to nepocítite relatívne skoro, nerobíte to správne - ak nevenujete pozornosť tomu, čo som práve povedal, potom veľmi ľahko skončíte tak, že nepochopíte zvláštnosť duchovného sveta.[2]

Poznámky:

[1] H.Grill: Základy poznania Bhagavad Gíty

[2] Antropozofia, Duchovná veda Rudolfa Steinera, CD, zväzok 12, s.143

meditácia č.299 < späť zoznam meditačných obsahov vpred > meditácia č.301